
Orzecznictwo Sądu Najwyższego

Palestra 15/7-8(163-164), 91-92

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

C. Komunikat

W dniu 1 lipca 1971 r. Prezes NRA adw. dr Stanisław Godlewski i Skarbnik NRA adw. Witold Dąbrowski przekazali w imieniu Naczelnej Rady Adwokackiej Komitetowi Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie czek na kwotę 505.188,40 zł*, na którą to kwotę złożyły się dobrowolne składki adwokatów ze wszystkich izb adwokackich w kraju.

* Prócz tego bezpośrednio do Komitetu Odbudowy Zamku wpłynęła kwota 29.890 zł, co daje łącznie sumę 535.078,40 zł, jaką adwokatura PRL przekazała na odbudowę Zamku.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

UCHWAŁA SKŁADU

SIEDMIU SĘDZIÓW

z dnia 28 stycznia 1971 r.

(VI KZP 3/70)*

W razie umorzenia na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 lipca 1969 r. o amnestii (Dz. U. Nr 21, poz. 151) postępowania karnego zakończonego nieprawomocnym wyrokiem w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia prywatnego oskarżycielowi prywatnemu nie przysługuje zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania karnego.**

Sąd Najwyższy w sprawie Stefana M., oskarżonego z art. 237 § 1 d.k.k. po rozpoznaniu przedstawionego w trybie art. 390 § 1 k.p.k. przez Sąd Wojewódzki w Gdańsku jako rewizyjny postanowieniem z dnia 12 grudnia 1969 r. zagadnienia prawnego wymagającego zasadniczej wykładni ustawy, przekazanego przez skład zwykły na podstawie art. 30 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 15 lutego 1962 r. (Dz. U. Nr 11, poz. 54) powiększonemu składowi Sądu Najwyższego, a mianowicie:

„Czy oskarżycielowi prywatnemu przysługuje zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania, jeżeli po wydaniu wyroku skazującego oskarżonego z zasądzeniem od niego na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesionych kosztów postępowania rewizję od tego wyroku zapowiedział oskarżony i po sporządzeniu uzasadnienia wyroku, a przed jego doręczeniem oskarżonemu postępowanie karne zostało umorzone na zasadzie art. 2 § 1 ustawy z dnia 21 lipca 1969 r. o amnestii (Dz. U. Nr 21, poz. 151)?” i po wysłuchaniu wniosku prokuratora uchwalił udzielić odpowiedzi jak wyżej.

Uzasadnienie

W myśl art. 16 ustawy z dnia 21 lipca 1969 r. o amnestii (Dz. U. Nr 21, poz. 151) postępowanie w sprawach stosowania amnestii do przestępstw

proceedzi się zgodnie z przepisami postępowania karnego, jeżeli przepisy o amnestii nie stanowią inaczej.

W sprawach abolicyjnych (art. 1 powołanej ustawy) bądź nie wszczyna się postępowania karnego, bądź też umarza się je (art. 2 ust. 1 zdanie 1 tejże ustawy).

Przepis art. 2 ust. 1 zdanie 2 ustawy o amnestii nakazuje zwrot oskarżycielowi prywatnemu zryczałtowanej równowartości kosztów postępowania w razie umorzenia postępowania karnego, chyba, że w sprawie zapadł wyrok, chociażby nieprawomocny. Według tego przepisu sąd w zasadzie zwraca oskarżycielowi prywatnemu wpłaconą zgodnie z nakazem art. 544 k.p.k. sumę w razie umorzenia postępowania na podstawie amnestii. Wyjątkowo zwrot ten nie następuje, jeżeli sąd wydał w sprawie wyrok, zryczałtowana bowiem suma pokrywa koszty postępowania sądowego.

Artykuł 2 ust. 1 zdanie 2 ustawy o amnestii rozstrzyga więc kwestię kosztów postępowania pomiędzy oskarżycielem prywatnym a Skarbem Państwa. Właściwym przeto w myśl art. 16 ustawy o amnestii przepisem, na podstawie którego można i należy rozstrzygnąć kwestię poruszoną w pytaniu prawnym, jest art. 549 § 1 pkt 1 zdanie 1 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli umorzono postępowanie karne w sprawach toczących się z oskarżenia prywatnego, oskarżycielowi prywatnemu nie przysługuje zwrot kosztów postępowania.

Poza tym należy nadmienić, że art. 2 ust. 2 powołanej ustawy o amnestii nie ma dla rozstrzygnięcia powyższej kwestii znaczenia, ponieważ dotyczy on prawomocnych orzeczeń zawartych w wyroku.

* Przedruk z nru 4 OSNKW z 1971 r., poz. 47 (Red.).

** Przez pojęcie „kosztów postępowania karnego” należy rozumieć również koszty zastępstwa adwokackiego. (Red.).

ORZECZNICTWO WYŻSZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ

ORZECZENIE

z dnia 23 stycznia 1971 r.

(WKD 106/70)

I. Przytoczenie w piśmie procesowym, zredagowanym przez adwokata-członka zespołu lub radcę prawnego, zwrotu, który nosi cechy zniewagi lub zniesławienia innej grupy zawodowej uznanej przez istniejący porządek prawny, godzi w interes mas pracujących i stanowi delikt dyscyplinarny.

II. Postępowanie dyscyplinarne prze-

ciwko adwokatowi-radcy prawnemu, wszczęte z powodu naruszenia przez niego obowiązków zawodowych, toczy się przed komisjami dyscyplinarnymi jedynie wtedy, gdy z powodu tego samego czynu nie wdrożono przeciwko temu adwokatowi innego postępowania o charakterze dyscyplinarnym. Brak innego postępowania o charakterze dyscyplinarnym lub toczące się